GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Obvietats gens òbvies.

Opinió | 18/03/2007 | 11:43

També penso que en la política espanyola el més important ha estat l'aprovació de la Llei orgànica per a la igualtat efectiva.

Quan cada setmana em poso a escriure el diari, me'n adono fins a quin punt de vegades nedo contracorrent. Per exemple, aquesta setmana. Si es repassen els diaris des de diumenge passat ningú no diria que la notícia més important de la setmana ha estat l'aprovació del Pla de Govern 2007-2010. En canvi, jo sí ho crec.

En primer lloc, perquè és el full de ruta del govern de Catalunya i, en segon lloc, perquè serà una magnífica guia per avaluar la seva tasca quan acabi la legislatura. D'aquí a quatre anys, Artur. Ho dic perquè després de veure l'estat d'ansietat que produeix al líder de l'oposició la celebració dels cent primers dies de govern, no puc ni imaginar com estarà d'aquí a quatre anys...

Com sostinc que el Pla de Govern és el més important, us convido a estudiar-lo en el lloc web de la Generalitat, on hi trobareu, a més, els enllaços per conèixer altres documents rellevants des del punt de vista de l'actuació del Govern de Catalunya. Com també penso que en la política espanyola el més important ha estat l'aprovació de la Llei orgànica per a la igualtat efectiva de dones i homes, i potser no és aquesta la percepció majoritària. Una llei aprovada amb l'abstenció del PP, és clar. Aquí podeu llegir la intervenció que va fer el President Zapatero dijous al Congrés dels Diputats un cop aprovada la llei.

Repassant la premsa de la setmana també destaca una "notícia" ben recent. La Vanguardia destacava divendres en portada determinades al·legacions contingudes en l'escrit que l'advocat de l'Estat va presentar al Tribunal Constitucional el passat mes de novembre en defensa de la constitucionalitat de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i refutant els arguments del recurs presentat pel Partit Popular contra el nostre Estatut.

Quan es va presentar aquest escrit, repeteixo, el passat mes de novembre, no va provocar ni soroll ni reaccions. Però aquesta setmana quan La Vanguardia n'ha destacat determinats extrems i ha deduït de tot plegat que el Govern d'Espanya estaria optant per una interpretació a la baixa del nou Estatut, la polèmica s'ha desfermat. El mateix dia que La Vanguardia es feia ressò d'aquesta "notícia", el mateix diari publicava un article meu, amb el títol, "Catalanismo exigente", en el que assenyalo com crec que caldria defensar els interessos de l'autogovern de Catalunya en l'avinentesa d'una sentència que limités les aspiracions contingudes en el nou Estatut i la meva convicció que això en cap cas ens hauria de portar a desertar del combat per una Espanya plural o federal. Llegiu-lo si us plau perquè crec que toca el moll de l'os del debat sobre el present i el futur del catalanisme.

La polèmica sobre aquest escrit de l'advocat de l'Estat ha tornat a posar sobre la taula el debat sobre l'actitud del Govern d'Espanya envers l'Estatut. I no hi ha més remei que tornar a subratllar obvietats. Obvietat número 1, l'Estatut ha estat possible perquè a Espanya hi ha un govern socialista presidit per Zapatero.

Obvietat número 2, si la Sentència del Tribunal Constitucional considerés que determinats aspectes de l'Estatut no s'ajusten a la Constitució això suposaria un cop molt fort pel govern

Zapatero ja que el Partit Popular veuria refrendades les seves tesis pel màxim intèrpret de la Constitució espanyola. Obvietat número 3, el Govern de l'Estat està col·laborant amb la màxima celeritat en el desplegament de l'Estatut com ho demostren la constitució de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat, la constitució de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat, el nomenament dels representants de l'Estat a la Comissió d'Infraestructures, el compromís de negociar els criteris de càlcul de les inversions d'infraestructures de cara als propers exercicis contingut en els Pressupostos Generals de l'Estat per al 2007 (incloent la previsió de compensar en els propers anys la partida inclosa en aquest exercici si dels criteris de càlcul que s'acordin se'n desprengués una desviació), i l'acord per modificar la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional per permetre que les Comunitats Autònomes puguin presentar candidats al Tribunal a través del Senat.

Obvietat número 4, el desplegament del nou Estatut requerirà temps (i d'això n'hauria de ser especialment conscient Artur Mas ja que CiU va trigar 23 anys en desplegar l'Estatut de 1979 i no va aconseguir-ho totalment). Obvietat número 5, el procés de desplegament toparà amb les dificultats inherents a tota negociació que implica una important redistribució de poder i de diners.

Obvietat número 6, si el PP tornés a governar Espanya abans que el desplegament estatutari hagués agafat un bon ritme, les possibilitats obertes pel nou Estatut quedarien dràsticament malmeses. Disculpeu l'acumulació d'obvietats, però de vegades el dia a dia ens fa perdre la perspectiva, és a dir, els arbres no deixen veure el bosc.

Autor: Miquel Iceta
Miquel Iceta

https://gironanoticies.com/noticia/256--obvietats-gens-obvies.htm